Ik wil haar niet verliezen...
...
Wat doe ik hier... zo ver weg van haar, van haar warmte, van haar tederheid...
Wat doe ik hier!
Ik moet achter haar aan lopen...
Hij Ja... natuurlijk!
Dat is het!
Waarom heb ik er zelf niet eerder aan gedacht.
...
Maar ja...
...
Wat een geluk dat we geen overhaaste beslissingen hebben genomen.
...
Ja... er achter aan...
...
maar niet zomaar...
als verslaafden...
maar enkel en alleen omwille van de verslaving...
voor dewelke we alles zullen opofferen...
Alles...
Ons talent zal er des te meer door aangewakkerd worden...
Hij *bis* Oh ja... verslaafd zijn aan de oncontroleerbare tumulten... de visuele stimuli... wilde haren die thans als zwepen over mijn tere huid slaan... de warme en zachte cascade van haar borsten waarin ik mij stort... de hitte van haar dijen waaraan ik mij wil verbranden... en tenslotte... de totale overgave... aan de sexe... de wrede moordenaar...
steeds dwingend en opnieuw opeisend... nooit aflatend...
steeds de laatste krachten puttend uit,
steeds de allerlaatste krachten puttend uit,
tot het einde... waar alles zo wonderlijk is...
wonderlijk omwille van de pijn, van een moord,
... nooit verzadigd...
Ik wil duizend maal vermoord worden... steeds met het besef dat ik meer geef om mijn moordenaar dan om mijzelf... steeds met het luciede besef dat ik mij opoffer opdat de moordenaar zijn vruchten zou kunnen afwerpen... en uit het bloed en de tranen zal het kind geschapen worden... een kind dat zal ontstaan uit een nietsontziend pervers talent...
Hij het talent om slaaf te zijn... een slaaf die voor haar glorie kathedralen van Woorden zal scheppen, overal ter wereld...
kathedralen die even groots, even immens, even onmenselijk zullen zijn als mijn liefde voor haar...
En ondanks de grootheid van mijn werk, zal elke dag grijs en grauw zijn voor mij, elke dag een nieuwe foltering,
de eenzaamheid die als kleine klauwtjes aan het lichaam zal knagen...
de lichamelijke aftakeling...
zonder enig verweer...
en dan...
dan zal het ogenblik komen...
de zuiverheid...
een naam bevrijd van zijn ballast: het lichaam...
Een naam die in staat zal zijn om boven de kathedraal een hemel te scheppen, en boven de hemel een ruimte, en boven de ruimte een eeuwigheid en boven de eeuwigheid de onsterfelijkheid...
En dan... en dan... als ik dit bereikt heb, zal ik alles in brand steken en wegvluchten naar de hoogste bergtoppen waar ik als een kluizenaar zal leven, niet alleen met de macht van de zuiverheid, niet alleen met de macht van de onsterfelijkheid, maar tevens met de macht van de wijsheid...
De mensen zullen mij smeken om van de berg te komen en hen de kennis te geven... en ik... ik zal hen niets geven, niets.
Beter dan een naam, ik laat hen een begrip na...
een enigmatisch begrip..... het lot van de mensheid zal de eeuwige zoektocht zijn naar de betekenis van het begrip...
...
Ik denk dat we nu het middenstuk kunnen plegen...
Hij *bis* Oh ja... laten we er in tuimelen...
Hij Het geniale van ons verhaal is dat het Woord onbevlekt zal blijven...
Hij *bis* Onbevlekt!?
Hij Natuurlijk, daar we het Woord van de Daad dissociëren.
Hij *bis* De daad dissociëren!?
Hij Welja... In feite... hebben we de geliefde niet nodig... we kunnen alleen verder met ons talent...
Hij *bis* Wacht even...
Hij Waarop?
Alles is bedacht, doordacht...
Wij hebben haar niet meer nodig, als fysiek element...
Hij *bis* ...
Hij ...
Hij *bis* Ik heb haar toch nodig, hoor...
Hij Ik ook...
Hij *bis* Ik bedoel... als fysieke aanwezigheid...
Hij Je begrijpt het niet...
Hij *bis* Maar... je hebt gezegd dat we haar achterna gingen lopen...
Hij Maar ja!
Maar we lopen achter het concept van het lichaam aan...
Het concept...
begrijp je?
Hij *bis* ... nee...
Hij Het is nochtans een mooi woord.
Concept.
Snijdt als een mes,
sist als een slang,
zegt alles,
zegt niets,
volg mij goed.
We lopen ons leven lang achter haar aan zonder haar echt in te halen...
De onzekerheid en de ontevredenheid die deze situatie teweegbrengt, zal ons talent voortdurend aanwakkeren en het tot ongekende hoogten brengen...
Hij *bis* Met haar – fysiek – is dat toch ook mogelijk...
Hij Ah, néé!
Fysiek is fysiek...
niets meer, niets minder.
Concept van een fysiek is iets anders,
het is alles...
Trouwens...
ik vrees dat onze doelstellingen te hoog liggen voor haar...
...
Geloof mij...
we hebben haar niet meer nodig om iets achter te laten voor de toekomstige generaties...
de originaliteit van mijn overleving, overlevering is dat ik in feite niets concreets achterlaat...
Hij *bis* Ja, ik ook en dat is niet zó origineel.
Ik kan helemaal niets achterlaten als zij er niet is...
Geen kind, geen naam...
laat staan het concept van een kind...
wat dat dan ook moge betekenen.
Hij We moeten de zuiverheid aanhouden...
Alles opofferen indien nodig..
Hij *bis* Dan ben ik haar voorgoed kwijt...
Hij Eh bien soit!
Dan is het zo...
Het is niet meer wat *wij* wensen...
Het is nu wat ons *doel* wenst...
Hij *bis* Goed. Dan sterf ik liever.
Nu. Onmiddellijk!
Hij Neem een appel.
Hij *bis* Nu ik weet wat liefde is, wat tederheid is, wat drift is, wat begeerte is, haat ik alles wat met eenzaamheid, zuiverheid te maken heeft...
Ik zal mijn leven haten,
ik zal alleen en verlaten zijn,
geen kinderen, geen stiefmoeder,
ik zal iedereen haten en iedereen zal mij haten.
Telkens als ik aan haar zal terugdenken zal ik wenen, zuchten...
Sterven zal mijn enige gedachte worden...
En op een traag verlopende zondagnamiddag zal ik het onvermijdelijke aangaan...
Mijn dood.
Hij De dood is geen eindpunt...
de beloning...
Hij *bis* Wat voor beloning...
Er is geen beloning meer voor mij...
Niets...
...
Ik ben bang...
Bang alleen achter te blijven...
...
Alleen en verlaten...
...
Ik...
Hij ...
Hij *bis* ...
Hij Vriend...
Wees niet...
Ik... ik zal je helpen...
Ik zal je bijstaan in je treurnis...
...
Hij *bis* ...
Hij ...
Hij *bis* ...
Hij Ik weet niet wat ik moet zeggen...
...
Ik...
Hij *bis* Misschien hebben we genoeg aan elkaar...
Uiteindelijk...
Vlees is vlees...
en het vlees is een zwak werkwoord...
Hij Dat denk ik niet...
We moeten ons toch ergens aan de stelregels houden...
Hij *bis* We kunnen een paar uitzonderingen verzinnen.
Hij Zolang de uitzondering geen taalfout is...
Hij *bis* Wie bepaalt wat...
Wij zijn tenslotte de eersten...
Laten we een paar neologismen plegen...
Hij Neologismen zijn taalbedervers.
Ze creëren bastaardvormen, hybridische woorden...
Wij zijn puristen.
...
Geen barbarisme, a.u.b..
...
Het woord moet onbevlekt blijven, anders...
Hij *bis* Laten we meteen het woord onbestemd maken.
Met dubbele, driedubbele betekenissen, met verschillende schrijfwijzen, verschillende vervoegingen...
Het woord zal pervers ambigu worden...
Hij Dit zal onduidelijkheid scheppen.
Hij *bis* De enige manier om met een gerust geweten te leven...
Het woord zal niet meer pijn doen, noch vreugde opwekken, noch schaamte veroorzaken...
Dat is mijn redding.
Want wat is dan de betekenis van alleen en verlaten nog...
Het kan eender wat zijn...
Wat is dan de betekenis van "Ik wil je bespringen".
Het kan eender wat zijn...
Hij Dit kan niet.
Wat voor kathedralen moet ik dan bouwen.
Mijn kathedralen van het Woord.
Dat gaat niet...
...
Hij *bis* Laten we een waarin plegen.
Hij Ja... we moeten onmiddellijk zonder dralen naar het middenstuk overgaan...
Het wordt hier ongezond.
Waarin het meisje terugkomt.

***